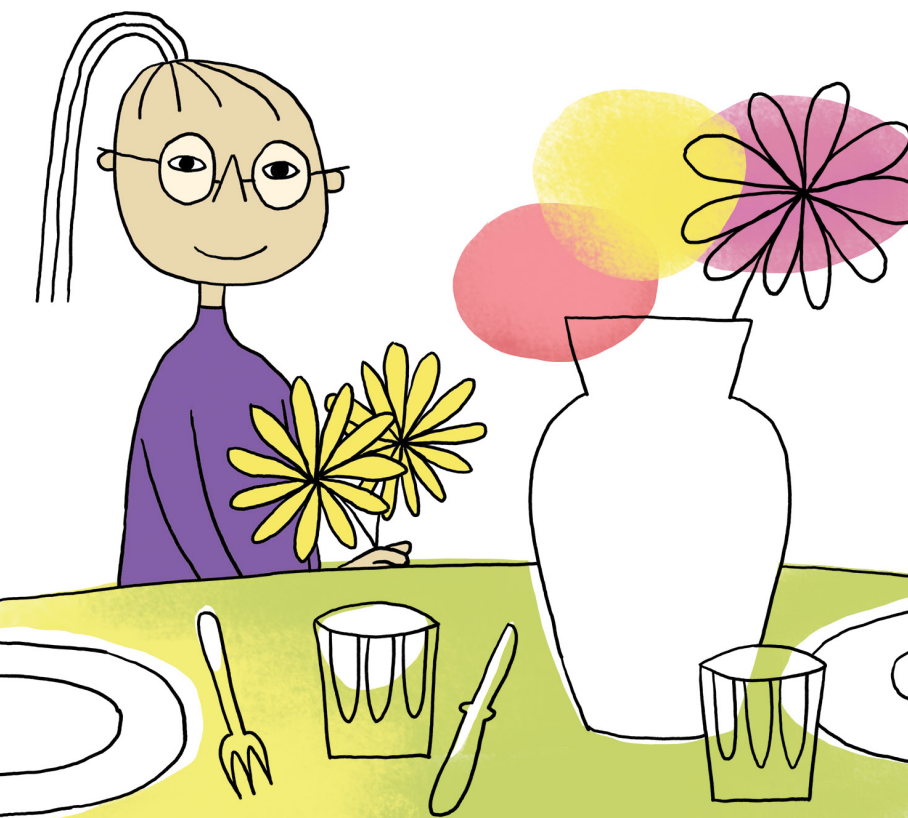

Veileder

for filmene
"Det trygge huset" og "Fuglekassa"

INNLEDNING

Filmene er laget for å gi barn en kort og lettfattelig informasjon om hva et krisesenter er. Hovedbudskapet er å fortelle barn at de er trygge på krisesenteret, at de er ikke alene, og at det som har skjedd ikke er deres skyld.

Det er viktig at noen trygge voksne ser filmene sammen med barnet første gang. Lag rom for å snakke litt om hva filmene handler om før dere ser dem. Det er også viktig å følge opp spørsmål og reaksjoner i etterkant. Forklar barnet at det finnes varianter av krisesenter, og tilpass informasjon til det aktuelle krisesenter. Det som er felles for alle krisesenter er at det er et trygt sted.

"FUGLEKASSA"

I denne filmen formidler man hovedbudskapene til barna: Her er du trygg, du er ikke alene og det er ikke din skyld.

"DET TRYGGE HUSET"

Her forteller fem barn om sine opplevelser med å bo på et krisesenter, og hvordan det var å måtte flytte fra hjemmet sitt.

FILMENE KAN BRUKES:

- For å gi en enkel forklaring på hva et krisesenter er
- Når det planlegges innflytting
- Dersom barnet kjenner noen som bor på et krisesenter
- Dersom du skal snakke om krisesenter f.eks. til en barnehage/skole gruppe

Spørsmål og svar må tilpasses hvert enkelt krisesenter. Her er noen eksempler:

Har alle krisesenter lekerom? *De fleste krisesenter har det.*

Får man alltid eget rom til seg og mamma/pappa? *Ja, på de fleste krisesenter. På noen krisesenter får man eget kjøkken og bad. På andre krisesenter deler man kjøkken, bad og stue med de andre som bor der.*

Bor det både mødre og fedre på krisesenteret? *Det finnes krisesenter både for kvinner og menn. Kvinner og menn bor ikke sammen på krisesenteret.*

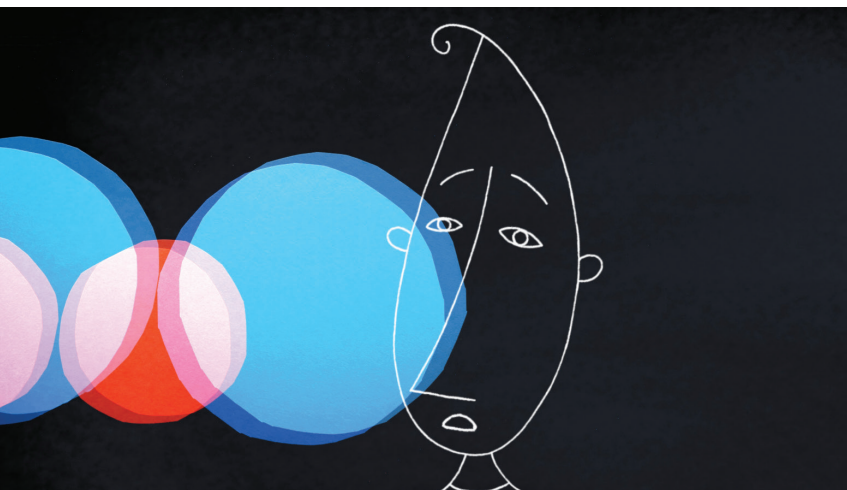
Kan man ha venner på besøk? *Dette bestemmer de som jobber på krisesenteret. Noen ganger kan det være mulig, og andre ganger ikke. Men barnet kan dra på besøk til venner hvis det er trygt for alle.*

DET TRYGGE HUSET

Forklar hva familiemedlemmer kan være; far, stefar, mor, mors kjæreste, stemor, fars kjæreste, søsken, tanter, onkler, besteforeldre osv, og at disse familiemedlemmene kan utgjøre ulike varianter av familier.

Bråk i huset kan være at foreldrene krangler eller slåss slik at ting blir ødelagt. Noen ganger prøver barn å beskytte eller hjelpe den som blir slått. Andre ganger blir barn redde og stikker av eller gjemmer seg. Noen ganger kan til og med barn hjelpe den som blir sint og farlig. Det kan være for å slippe å bli slått selv. Alt dette er vanlig at barn på krisesenteret har opplevd.

Det hender også at noen drar så fort hjemmefra at de ikke får med seg ting som de gjerne skulle hatt med. Det kan f.eks være kosedyret eller andre ting som forbindes med trygghet. Barnet kan tenke mye på dette. Noen ganger er det mulig å dra tilbake for å hente flere av tingene, andre ganger vil det ta lang tid, og noen ganger kan de ikke hentes.

De som kommer til krisesenteret har ulike opplevelser med å dra dit. Noen må forlate hjemmet sitt på dagen, mens andre kan planlegge i god tid. Det er alltid viktig å tenke på hva som er tryggest for de som skal dra. Den man reiser fra må ikke få vite hvor man drar.

Barn på krisesenter har mange ulike følelser og opplevelser, og det er lov å savne og være glad i begge foreldrene - uavhengig hva de har gjort. De kan også savne søsken de har reist fra, kjæledyr, rommet sitt, venner, naboer, klassen, lærer osv. De kan være bekymret og ha dårlig samvittighet, og de kan synes synd på - og kanskje lengte tilbake til den andre voksne som er igjen hjemme. De kan også føle sinne mot den

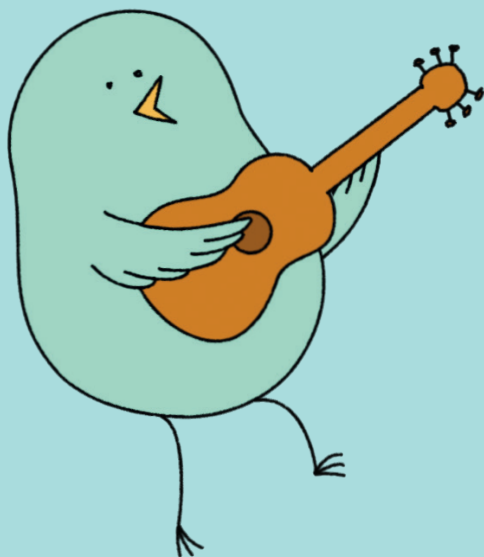

voksne de er på krisesenteret sammen med. Alt dette er normale følelser og opplevelser for barn som kommer til krisesenteret.

Det de voksne gjør er aldri barnets skyld. Det er viktig for barnet å snakke med en voksen som de stoler på. På denne måten slipper barna å takle de vanskelige tankene sine alene. Du kan for eksempel spørre barnet: *Hva tror du at du kunne gjort? Tror du det ville hjulpet?* Men uansett hva barnet tenker det kunne gjort, så er det alltid de voksne som har ansvar for sine handlinger.

«Det trygge huset» har ulike sekvenser med fisker og regn som gir oss rom til å tenke, og tid til å la inntrykkene synke inn. Det er også en katt med i filmen, noe som gir oss anledning til å sette fokus på kjæledyr. Barn er ofte veldig opptatt av dyr de har forlatt hjemme, noe som kan være ekstra tungt for mange. De tenker på hva som skjer med dyret, om det får mat, og om den som er igjen er snill med dyret osv.

På krisesenteret kan man dessverre ikke ha kjæledyr på grunn av allergi, men noen ganger kan krisesenteret hjelpe til slik at noen andre kan passe kjæledyret.

TIL BARN

Alle foreldre kan krangle og være uenige. Det er ikke farlig. Men hvis de slår, ødelegger ting, sier stygge ting til hverandre, plager eller skremmer hverandre slik at de blir lei seg eller redd, da er det ikke bra. Da kan noen barn bli redde og utrygge, og tenke at de må passe på mor/far. Barn kan også bli sinte, eller triste, eller få lyst til å gjøre dumme ting selv, som for eksempel å slå.

VIKTIGE REGLER PÅ KRISESENTERET:

- Ikke ta bilde og legg ut på internett og sosiale medier, Facebook, Snapchat, Twitter, Instagram osv.
- Ikke lagre bilder fra krisesenteret på mobilen
- Slå av stedstjenester på mobilen
- Ikke fortell noen hvem som bor på krisesenteret

Det kan variere fra senter til senter hvor lenge man kan bo, men ingen vil måtte må flytte tilbake til noe som er utrygt eller farlig. Da får man hjelp til et annet sted å bo. Noen ganger kan det ta lang tid før man får et nytt sted å bo, og andre ganger kortere tid. Dette vil de voksne fortelle deg.

Krisesenteret skal være et trygt sted for alle som bor der, og derfor er det viktig at du ikke forteller noen andre hvem som bor der.

Det er annerledes å bo på krisesenter. Det bor andre mennesker der, både voksne og barn, og man kan bli både trist, sint og irritert av at det alltid er andre folk rundt en. Det er viktig at man prøver å ta hensyn til hverandre og behandle hverandre på en fin måte. Hvis du synes noe er vanskelig, kan du spørre de som jobber på krisesenteret om råd og hjelp.

Krisesenteret hjelper slik at du kan fortsette å gå på skolen/barnehagen. Noen ganger skjer det at et barn må bytte skole/barnehage. Andre ganger må man holde seg inne på krisesenteret. Skolebarn vil få hjelp til skolearbeid fra en lærer eller andre som kan ta ansvar for skolearbeidet. Så snart det er trygt og klart, skal barn gå på skole som vanlig.

Det er vanlig at barn tenker at det er de som har gjort noe galt, og at det er grunnen til at mamma eller pappa blir sinte på hverandre. Men det er aldri barnas skyld at de voksne slår, truer eller sier stygge ting. Mange barn tenker på dette, og noen har dårlig samvittighet eller er sinte på seg selv for at de føler, tenker eller gjør det de gjør, men det er alltid de voksne sitt ansvar.

Denne pdf kan lastes ned fra:
krisesenteret.bodo.kommune.no

